

MISIJNÍ VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKŮ

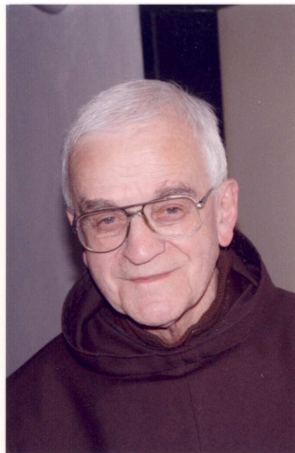
Kardinál František Tomášek (z roku 1941) *foto: ČBK*

Jako novokněz vyučoval jsem v letech poválečných na periferii většího města, kde byla ve škole menšina katolická. Zájem při náboženském vyučování nebyl valný. Zkoušel jsem různé prostředky. S jedním jsem docílil netušeného úspěchu. Byly to zámožské misie mezi pohany. Zájem náboženský ve vyučování i v životě se podstatně zvýšil. Od té doby jsem zůstal věren katechezi myšlenky misijní. Kdo to dosud nezkusil, ať jen začne a nebude zklamán.

Zájem o misie úplně přetvořil mnohé dítě, skoro nenapravitelné. Je proto třeba věnovati největší péči otázce misijní v katechezi a v duchovním vedení mládeže. Když katecheta vzbudí náležité pochopení pro misie zahraniční, pak také snadno získá děti i pro misie domácí. *Myšlenka misijní je tedy nejlepší školou k vypěstění apoštolského ducha.*

Misijní myšlenkou nejen podstatně stoupne sloupec teploměru náboženského zájmu, nýbrž také plněji se podává katolická víra.

Br. Benedikt V. Holota OFM, Praha - 90 let

Misijní kroužek

Vstoupil jsem do řádu až roku 1947. V klerikátě u františkánů, kde nás bylo 12 jako apoštolů, jsme měli **misijní kroužek** o sedmi členech. Protože studium zabíralo většinu času, činnost navenek byla nepatrná (známky, balíčky, a hlavně modlitba). Sledovali jsme zprávy z misijních míst našeho řádu. Kroužek vedl MUDr. Kosmas Trojan. Byli jsme spolu domluveni, že půjdeme do misí. On jako lékař – já pro věci technické. Ale uprostřed studia přišla totalita a internace.

Známý misionář

Pamatuji se pouze na našeho otce Procházku, který se stal misionářem u malomocných – proti své vůli. Skutečný misionář toho místa ho prosil o zástup na 14 dnů. Jenže náš Otec už se odtamtud nevrátil. Stal se tam sám misionářem, radostným a velmi oblíbeným. Až do smrti.

To jsou jen střípky, které namáhavě vyškrabuji z paměti.

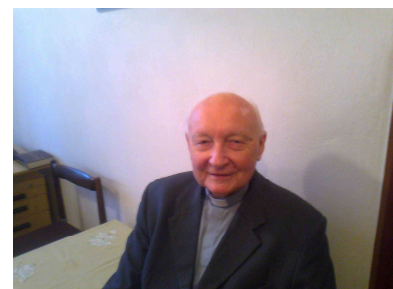
Co je podle na misijní činnosti nejdůležitější?

Dělat všechno důležité i to vůbec nedůležité **VĚŘÍCÍ LÁSKOU.**

P. Bohumil Kolář, Praha - 88 let

Misijní vyučování

Nejprve jsem se dovídal o misijním působení církve při náboženství ve škole, kde jsme měli výborné katechety. A z časopisu „Echo z Afriky“, který odebírali moji rodiče. V mnoha kostelech jsem viděl pokladničku s děkujícím černouškem. Na gymnáziu jsme měli vynikajícího katechetu profesora P. Františka Soukupa, který nás mimo jiné seznamoval s působením církve v celém světě, v misijních oblastech i v zemích trpících pronásledováním. Velkou většinu padesátých let jsem prožil v kriminále.

Vatikánský rozhlas

Velikou službu pro vědomí věřících u nás o církvi v celém světě a o jejím misijním poslání a působení konal a koná Vatikánský rozhlas. Zvláště české a slovenské vysílání, které začalo, pokud vím, v roce 1947, a bylo potom po mnoho let takřka jediným zdrojem informací a povzbuzení v tomto směru.

Proč je dobré podporovat papežské misie?

Nedovedu dát lepší odpověď, než jsou slova Pána Ježíše a koncilních a papežských dokumentů. K situaci u nás bych připomněl, že zkušenost ukazuje, že ty země, které posílají do misijních oblastí více misionářů, mají dostatek duchovních povolání i doma. Není to tedy ztráta, ale zisk i pro vlastní zemi. Uskutečnění příslibu Páně: „Dávejte a dostanete.“ A to jistě platí i o všech aktivitách, modlitbách, informacích, námahách i obětech konaných v rámci Papežským misijních děl.

Blaženka Kubíčková, Dolní Dobrouč - 90 let

Chtěla jsem být misionářkou

Když jsem byla ještě mladá dívka, velmi jsem toužila stát se misionářkou. Chtěla jsem být řeholní sestrou a odjet do misí. Když jsem si však šla vyžádat dovolení od svého tatínka, rázně mi to zakázal. Kdybych totiž odešla, znatelně by mi chyběla moje pomoc doma s hospodářstvím. Jeho odpověď mě dovedla k slzám a bylo mi to moc líto. Zůstala jsem tedy doma. Za několik let, když se situace doma změnila, řekl mi otec, že už by mi svolení k odchodu dal. Tehdy už ale možnost odjezdu do misí nebyla. Začala jsem však pomáhat bratrovi, P. Josefu Kubíčkovvi, v jeho kněžské službě. Protože však brzy (po 20 letech kněžství) zemřel, starala jsem se i o další kněze jako farní hospodyně celkem asi 51 let.

Spolek sv. dětství Ježíšova - setkání v kostele

Ve dvacátých letech byly děti trestány tehdejšími režimem za svoje členství ve Spolku sv. dětství Ježíšova (dnes Misijní dílo dětí) např. „dvojkou z mravu“, když se ve škole dověděli o jejich misijních aktivitách spojených s Římem. U nás v Dolní Dobrouči vedl Spolek P. Josef Flégr, než ho komunisti koncem 50. let zavřeli. Potom se o misích vůbec nesmělo mluvit. Scházeli jsme se každou 4. neděli odpoledne ve 14.30 hod. (po růženci, litaních a požehnání Nejsvětější svátostí, které byly pro celou farnost) asi na půl hodiny až hodinu. Pan farář vystavil na hlavní oltář Jezulátko, děti se pomodlily modlitbu (Můj Ježíšku, tobě se vzdávám, na přímělu tvé Matičky žádám ...), klekl si před Něj a pak jim vyprávěl o misích. Děti bývalo hodně, zaplněný byl prostor mezi presbytářem a lavicemi. V kostele bývala různá periodika a mezi nimi právě Černoušek a Echo z Afriky. U periodik bývala kasička, kam se platil vždy příslušný obnos. Vzadu v kostele u sv. Terezičky byla pokladnička na misie. Hráli jsme také divadlo s výtěžkem na misie. Posílali jsme "kilové" misijní balíčky do Indie a "desetikilové" do Afriky. Také, že se sbírali známky, staniol (obaly od čokolád) a další věci pro misie.

Vyprávění z „Černouška“

Velmi mě bavila misijní práce s dětmi. Pravidelně jsem četla misijní časopis černoušek a jeho příběhy s radostí vyprávěla asi dvaceti dětem, které jsme ve skupince měli. Tomuto jsem dávala přednost i před odpočinkem, ke kterému mě pan farář vybízel. Místo, abych si šla zdřímnout na seno do stodoly, nabírala jsem síly u dětí, kterým jsem zvláště ráda vyprávěla příběhy o tom, jak černouškové věří v Pána Ježíše! Dodnes se za misie denně modlím a jak jen můžu, ráda je podporuji, zvláště když jsou spojené se Svatým otcem.

**A jak jste prožívali před válkou misie Vy nebo Vaši blízcí?
Pište nám svá svědectví, je to pro nás důležité.
Děkujeme!**

Národní kancelář PMD, Špindlerův Mlýn 33, 543 51,
tel/fax: 499 433 058 nebo 604 838 882, pmd@missio.cz, www.missio.cz